

Der vil således ikke gælde særlige regler for BRIC.

I BRIC vil det være bestyrelsen, som får ansvaret for alle forskningsprojekter, og det vil blive direktøren, der indgår en samarbejdsaftale (eller kontrakt) om forskningsaktiviteter mellem de offentlige - og ikke-offentlige forskningsinstitutioner og erhvervslivet.

Der gælder i udgangspunktet følgende principper ved offentliggørelse af forskningsresultater:

- Hvis et forskningsprojekt alene er finansieret af offentlige midler, er det udgangspunktet, at der er en pligt for forskeren til at offentliggøre sine forskningsresultater.
- Hvis et forskningsprojekt alene er finansieret af private midler, og der således er tale om rekvireret forskning, er det den private rekvirent, som ejer forskningsresultatet. Rekvirenten bestemmer tidspunktet for eventuel offentliggørelse. Andre og mere præcise regler og krav kan aftales.
- Er der tale om et forskningsprojekt, som er finansieret af både offentlige og private midler, afhænger det af den konkrete samarbejdsaftale, hvornår og hvordan offentliggørelse finder sted. Der er som udgangspunkt aftalefrihed om samarbejdsaftalens konkrete udformning. Men den bør sikre, at der kan ske offentliggørelse i en eller anden form.

Men det er udgangspunktet, at resultaterne skal kunne offentliggøres. Tidspunktet for offentliggørelsen afhænger af det konkrete samarbejdsforhold, hvor den offentlige forskning, erhvervslivet og samfundets interesser som helhed skal tilgodeses. I valg af tidspunkt kan f.eks. indgå overvejelser om muligheden for at søge patent. Patent kan ikke søges, når opfindelsen er offentliggjort.

Jeg finder det således afgørende, at samarbejdsaftaler om samfinansieret forskning tager stilling til begge parter rettigheder og forpligtelser i forbindelse med offentliggørelse af forskningsresultater.

I øjeblikket er en arbejdsgruppe vedrørende samfinansierede forskningsprojekter i gang med at udarbejde forslag til vejledende retningslinier for samarbejdsaftaler mellem universiteter og private virksomheder. Gruppen blev nedsat i slutningen af 1999, og jeg forventer, at dens arbejde vil være til inspiration og nytte for alle

forskningsinstitutioner i samarbejdet med private virksomheder:

Spm. nr. S 1788

Til miljø- og energiministeren (3/3 2000) af:

Søren Kolstrup (EL):

»Vil ministeren bekræfte, at de midler der i aktstykke 150 afsættes til området »sortsresistens«, i tilstrækkelig grad også omfatter sorter, der anvendes i økologisk landbrug, samt at hovedformålet med den i aktstykket omtalte informationskampagne er helt at undgå pesticidforurening fra punktkilder?«

Svar (3/3 2000)

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Jeg kan bekræfte, at sortsresistens også omfatter sorter, der anvendes i det økologiske landbrug. Jeg kan endvidere bekræfte, at det er et hovedformål med informationskampagnen i forbindelse med punktkildeforureningen helt at undgå pesticidforureninger fra punktkilder.

Spm. nr. S 1804

Til fødevareministeren (3/3 2000) af:

Søren Kolstrup (EL):

»Vil ministeren kommentere den norske avis Aftenpostens (www.aftenposten.no/nyheter/iriks/d27686.htm) citat af den norske professor i neuropatologi på Ullevål sygehus, Jan Mæhlen: »Så vidt vi ved, har svin ikke udviklet BSE efter at have fået overført smitte fra foder. Men i forsøg, hvor svin fik sprøjtet BSE-prioner i hjernen, blev de syge. Dette er nok til at fastslå, at svin er modtagelige for kogalskab?«

Svar (10/3 2000)

Fødevareministeren (Ritt Bjerregaard):

Det er korrekt, som det anføres, at man ved en lang række fodringsforsøg i England aldrig har kunnet påvise, at svin er blevet smittet med BSE gennem foder. Ved forsøgene er anvendt foder,